תניא נמי הכי · פי' כמו שמתרץ רב פפא דירושה גר אקילו בה רבנן דאילו מריעא דגר ועובד כוכבים שירשו דיסול לומר טול עבודת כוכבים ליכא למשמע (ג) לזה דהוה אמינא דבדין הוא מטעם ברירה אבל מברייתא דנשתתפו מייתי שפיר דודאי אין טעם ההיתר מכח ברירה דאם כן אף בנשתתפו היה מותר ומשום הכי בפרק קמא דקידושין (דף יז:) אחר שהוכיח ירושת גר דרבנן מההיא דגר ועובד כוכבים הוצרך להביא חניא נמי הכי אלא תדמה דאייתו אגל טעם ברירה*:

מסתברא דפלח מבטל דלא פלח לא מבטל · והא דאמרינן לעיל פרק כל הצלמים (דף מב·) ישראל היה יכול לבטל עבודת כוכבים של עובד כוכבים אי לאו טעמא דדלמא מגבה לה והדר מבטל לה הייט דוקא לרשב"ל ור' יוחנן פליג עליה: **איזהו** גר תושב כו' · במסקנא קאמר דהייט להחיותו וא"ת והלא מיד שעבר שבע מצות מייב מיתה דאזהרה בני נח היא מיתתן בלא עדים והתראה י"ל דכל זמן שלא דנוהו בית דין אינו חייב מיתה תדע דהא אמרינן *העובדי כוכבים לא מעלין ולא מורידין: **אחרים** אומרים כו' · על כרחך אחרים דהכא לאו הייט ר"מ דהא פליג עליה וכן מצינו בכמה מקומות אחרים במחלוקת אצל ר"מ וי"א אצל ר' נתן*: **אין** מפקידין אצלו יין ואפי' בעיר שרובה ישראל · פירש רש"י לפי שאין מקפיד על מגע עובד כוכבים והקשה ר"ת על זה דא"כ אפילו ליחד נמי לפי שעה עד שילך כדי מיל לו יותר כמו שפירש בקונטרס עצמו היה לנו לאסור דע"כ בהודיעו שהוא מפליג מיירי דאי לא הודיעו אף בעובד כוכבים מותר ואם כן למה לא ניחוש למגע עובד כוכבים הרגיל בחבורו כיון שאינו מקפיד לכן נראה לר"ת כמו שפירש רש"י והגיה בפירושים שלו ומחק הטעם לפי שאינו מקפיד וכתב אין מפקידין לזמן מרובה דאיכא למיחש לאיחלופי בין שלו שאסור כדקתני סיפא ייט כשמנו ונראה שרש"י חזר בו מטעם ראשון משום דמדתלי איסור ייט בשמנו משמע שאין לאוסרו כ"א מטעם חתנות ואי לא היה מקפיד על מגע עובד כוכבים היה (ד) לאסור איסור גמור אבל מייחדין אצלו יין ישראל מגיחו בחבורו עד שילך כדי מיל לו יותר מה שאין בן בעובד כוכבים דהא כיון שלא פלח לעבודת כוכבים לא נגע ולא מנסך עד כאן היה כתוב בפירושיו והוסיף רש"י והגיה ולמגע עובד כוכבים דאתי מעלמא בביתו לא חיישינן דכיון דאין לו הנאה בכך אין מניחו ליגע ולאיחלופי בזמן מועט ליכא למיחש: **שמנו כיינו** · משמע שמנו אסור כייט ולהחמיר בא: **ושמנו מי פוי נסך אצלו יינו** · מותר בהנאה כשמנו וקודם שהותר השמן בתחילה קאי אבל בשתיה אסור: **יינו יין נסך** · דאיטו מקפיד על מגע עובד כוכבים: **הרי הוא כעובד כוכבים** · דכיון דלא מל חשוד הוא לכל התורה: **ליתן רשות** · שאיטו יכול ליתן רשותו לישראל לא"כ שכר ממנו מערב שבת: **משמר שבתו בשוק** · בפרהסיא ואע"פ שהוא מומר לחלל שבת בגיעגע: **נותן רשות** · אם היה פתח ביתו פתוח לאחר שישראל דרין בה ושבת ולא טירב עמהן מבטל להם את רשותו של אחר ואם לא ביטל אסור להוציא מבתיהם לאחר דהוה להו מוציאין מרשות המיוחדת לכל אחד לרשות שיש לזה חלק בה וחכמים גזרו שלא להוציא מרשותו לרשות חבירו: **כיצד** · ישראל הנותן רשות לומר לרשותי קנויה לך וזה בטולה ממנו ומוציא לאחר: **קנס** · הבטל באמירה בעלמא בלא מתן מעות: **ואין צריך לזכות** · על ידי קנין: **קורבנא** · הקורה: לאבידרנא

*תניא נמי הכי "רב"א שירשו אבל נשתתפו אסור והדור יתבו וקמיבעיא להו - גר תושב מהו שיבטל עבודת כוכבים: דפלח מבטל דלא פלח לא מבטל או דלמא כל דבר מיני' מבטל והאי בר מיניה הוא אמר להו רב נחמן מסתברא דפלח מבטל דלא פלח לא מבטל מיתיבי *ישראל שמצא עבודת כוכבים בשוק: עד שלא באתה לידו אומר לעובד כוכבים ומבטלה, משבאתה לידו אינו אומר לעובד כוכבים ומבטלה מפני שאמרו *עובד כוכבים מבטל עבודת כוכבים שלו ושל חבירו - בין עובדה ובין שאין עובדה מאי 'עובדה' ומאי 'שאינו עובדה' אילימא אידי ואידי עובד כוכבים היינו 'שלו, ושל חבירו' אלא לאו 'עובדה' - עובד כוכבים ומאי 'שאינו עובדה' - גר תושב וש"מ גר תושב נמי מבטל, לא, לעולם אימא לך אידי ואידי עובד כוכבים ודקאמרת היינו 'שלו, ושל חבירו' רישא זה וזה לפעור וזה וזה למרקולים סיפא 'זה לפעור וזה למרקולים מיתיבי *איזהו גר תושב: כל שקיבל עליו בפני ג' חברים שלא לעבוד עבודת כוכבים דברי ר"מ, ורבי"א "כל שקיבל עליו שבע מצות שקבלו עליהם בני נח, אחרים אומרים אלו לא באו לכלל גר תושב, אלא איזהו גר תושב? זה גר אוכל נבילות שקבל עליו לקיים כל מצות האמורות בתורה חוץ מאיסור נבילות, 'מייחדין' אצלו יין ואין 'מפקידין' אצלו יין ואפי' בעיר שרובה ישראל אבל מייחדין אצלו יין ואפי' בעיר שרובה עובדי כוכבים שמנו כיינו שמנו כיינו ס"ד שמן מי קא הוי (ה) יין נסך אלא יינו כשמנו, ולשאר כל דבר הרי הוא כעובד כוכבים, רבן שמעון אומר יינו - יין נסך ואמרי לה "מותר בשתיה קתני מיהא "ולשאר כל דבריו הרי הוא כעובד כוכבים" למאי הלכתא לאו דמבטל עבודת כוכבים כעובד כוכבים? אר"נ בר יצחק לא, ליתן רשות ולבטל רשות וכדתניא *ישראל מומר: משמר שבתו בשוק מבטל רשות, שאין משמר שבתו בשוק אין מבטל רשות מפני שאמרו "ישראל נותן רשות ומבטל רשות "ובעובד כוכבים עד שישכור, כיצד? אומר לו רשותי קנויה לך, רשותי מבוטלת לך, קנה, ואין צריך לזכות רבי יהודה שדר ליה קורבנא לאבידרנא

גר תושב · אינו עובד עבודת כוכבים וכר מייט של עובד כוכבים הוא בכל שאר עבירות: **אי נימא אידי ואידי עובד כוכבים** · קאמר דזה מבטל ירלתו של זה ואע"פ שהמבטל לא עבד את זו מעולם כי אם שלו הוא עובד: היינו שלו ושל חבירו: **זה וזה לפעור** · זה יש לו פעור שלו וזה יש לו פעור שלו ואשמעינן רישא דזה מבטל פעורו של חבירו וזה מבטל פעורו של חבירו וסיפא אשמעינן דאפילו זה לפעור וזה למרקולים מבטל זה את של חבירו: **אינו לא כאן ולא כאן גר תושב** · שיהו ישראל מצוים להחיותן שהרי אף עובדי כוכבים גמורים נצטוו על עבודת כוכבים ועל שאר המצות: **כל שאוכל נבילות** · ושאר כל המצות מקיים, אין מפקידין אצלו יין בביתו לזמן מרובה דאיכא למיחש לאיחלופי בין שלו שהוא אסור כדקתני סיפא יין כשמנו: **אבל מייחדין אצלו יין** · ישראל מניח (ג) בחבורו עד שילך כדי מיל לו יותר מה שאין כן בעובד כוכבים להאי יין דלא פלח לא נגע ולא מנסך ולמגע עובד כוכבים דאתי מעלמא בביתו לא חיישינן דכיון דאין לו הנאה בכך מיטו מניחו ליגע, ולאיחלופי בזמן מועט ליכא למיחש: **שמנו כיינו** · משמע שמנו אסור כייט ולהחמיר בא: **ושמנו מי פוי נסך אצלו יינו** · מותר בהנאה כשמנו וקודם שהותר השמן בתחילה קאי אבל בשתיה אסור: **יינו יין נסך** · דאיטו מקפיד על מגע עובד כוכבים: **הרי הוא כעובד כוכבים** · דכיון דלא מל חשוד הוא לכל התורה: **ליתן רשות** · שאיטו יכול ליתן רשותו לישראל לא"כ שכר ממנו מערב שבת: **משמר שבתו בשוק** · בפרהסיא ואע"פ שהוא מומר לחלל שבת בגיעגע: **נותן רשות** · אם היה פתח ביתו פתוח לאחר שישראל דרין בה ושבת ולא טירב עמהן מבטל להם את רשותו של אחר ואם לא ביטל אסור להוציא מבתיהם לאחר דהוה להו מוציאין מרשות המיוחדת לכל אחד לרשות שיש לזה חלק בה וחכמים גזרו שלא להוציא מרשותו לרשות חבירו: **כיצד** · ישראל הנותן רשות לומר לרשותי קנויה לך וזה בטולה ממנו ומוציא לאחר: **קנס** · הבטל באמירה בעלמא בלא מתן מעות: **ואין צריך לזכות** · על ידי קנין: **קורבנא** · הקורה: לאבידרנא

[קידושין יז:]

[תוספתא פ"ו]

[לעיל נב:וש"נ]

[לקמן סה.]

[לעיל נב.]

[ועיי' תוס' סוטה יב.ד"ה אחרים וכו' ותוס' ב"ב עו: ד"ה יש]

הגהות הב"ח

(א) גמ' שמן מי קא הוי נסך כלי"ל ותיבת יין נמחק: (ב) רש"י ד"ה אבל וכו' כתבתיו עד ל"ב ע"ל דף סט ע"א: (ג) תוס' ד"ה מניח וכו' ליכא למאמר מינה דהכין הוא: (ד) ד"ה אין וכו' ויש לפ לאסור איסור גמור וכו' על מגע עובד כוכבים שרגילים וכו' דבזמן מועט:

גליון הש"ס

גמ' אימו גר תושב מיין מגנדרין דף לא ע"ב ברש"י ד"ה גר תושב וכנגאר שבע שם ·

[לעיל סו.]

[ועיי' תוס' ע"ז ב.ד"ה אחרים וכו' ותוס' ב"ב עו: ד"ה יש]

[לקמן לא: ד"ה אבל]

[לעיל נב.]

[לקמן לא: ד"ה אבל]

[לקמן לא: ד"ה אבל]

[מוגן ו.]

[ריטב"א בשם הרשב"ם ריטב"א]

[לקמן לא: ד"ה אבל]

[לקמן לא: ד"ה אבל]

[לקמן לא: ד"ה אבל